

ROMÂNIA EROICĂ

REVISTA LUNARA ILUSTRATA

Organ de cultură și propagandă națională al Soc. „Cultul Eroilor” sub înalta ocrotire a M. S. REGINA MARIA
Președinte activ : I. P. S. S. PATRIARHUL Dr. MIRON CRISTEA — Dir. Gen. : GENERAL I. MANOLESCU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA :

București. — Palatul Patriarhiei

Telefon 66/62

ABONAMENTE ANUALE :

Ediție de lux pt. autorități și instituții	1500 lei
" " particulari	1000 "
" obișnuită	120 "
" pt. pensionari săteni,	
soldați și școlari	60 "

Dir. Revistei: Lt.-Col. Radu Miron Makarovitsch

Secretar de Redacție: Aurelian Păunescu

Delegatul Revistei: Gr. Eremlescu

Mășterul Manole

Mă poartă gândul tot mereu spre tine
Maestre vesonice, Măștere Manole,
Tu ce-ai ornat străvechile cupole
Cu'nfloritura artei bizantine...

BCU Cluj / Central University Library Cluj

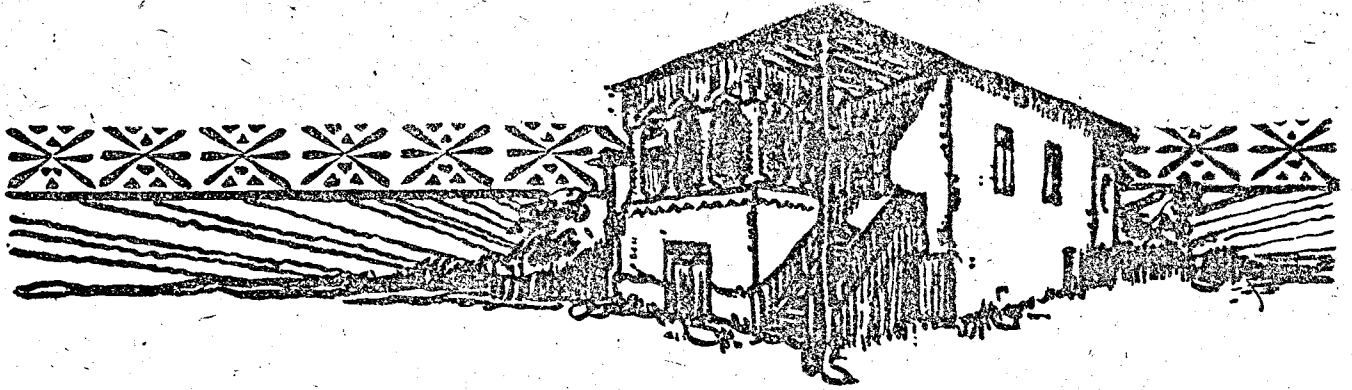
În piatră dură ai cioplit corole;
Și - Arhanghelii credințelor creștine
Cu aripi largi și paloșe divine
Au năsarit pe frunți cu - aureole!

Pe coperisuri cumpănindu-ți saltul,
Privind de sus surpatele binate
Și'ncredzător că vei brăzda înaltul,

Tu te-ai svârilit în clipele fatale
Și ai căzut, fără să știi că altul
Va birui cu aripile tale!

Mircea Dem. Rădulescu

Pământul Dobrogei

- Parați la cap. Una!
- Impungeți. Una! Două!
- ?.
- Ei! tu ăla din flancul stâng, mișcă mai cu viață, ce te-ai speriat de manechin! Ia mai fă mișcarea odată.
- ?
- Una!... Una! Două?
- ?
- Aș-ă dar dă mai cu inimă.
- De unde ești?
- Ș'traîți Do'n Plutonier; din București.
- Aha! Față catifelată și mână subțire?
- Strânge arma mai cu foc și înfige baioneta mai cu sete; mâine, poimâine, o să te bați cu zece, nu cu unu și ăla de paie.

Zamfir Niculae un băiat subțirel și modest era culegător la o tipografie cu renume în Capitală. Se cultivase omul citind manuscrisele ce i se dădeau la lucru, care mai apoi venind cărți legate, ceeace-l Zamfir le sorbea cu ochii și cu sufletul. Ceeace-l atrăgea mai mult, erau cărțile și broșurile socialiste, care turnau și fulgerau în contra nedreptăților abuzurilor și contra războiului. Citise mult și răscolise multe reviste și foi muncitorești Zamfir Niculae. Se formase în el un spirit de om, ce nu iartă greșelele altora, și care era în stare să ia apărarea ori cui, atunci când era nedreptățit fie cu vină, fie fără vină. Nu-i prea plăcea lui „milităria“; era puțin îndărătnic și cărcotaș. Gradații îl luaseră la ochii. Dar Zamfir nu era din fire sanchiu; firea lui era blândă și supusă, și când judeca și el mai cu chibzuință vedea că lume fără greșeli nu se poate. Nu era cărcotaș Zamfir; din fire, doar citaniile, ne la locul lor, îl cam zdruncinaseră.

- Ia lasă gazeta, soldat! Ce faci politică?
- Nu s'traîți Domnule Plutonier, mai citeam și eu despre război.
- Lasă războiul-l-l. În cazarmă soldatul nu citește decât Regulamentele Militare. Par'că văd că nu ști să-mi spui catechismul trăgătorului și îndatoririle Sergentului de zi. Hai! și mâine o să vii să te fac căprar. Lasă politica și vezi de teorie.

* * *

Popa Ion, Plutonier cu școala de Sub-Ofițeri de la Slobozia, eșit întâiul pe școală, era o fire visătoare și poetică. Culesese el o carte de cântece patriotice, mai făcuse și el vre'o 5—6 poezii patriotice, și ochii lui, căutau a zări vitejia și mărirea poporului român.

Dar cu toată firea lui, de visător, Popa Ion, era un militar strașnic și ca instructor și ca o atitudine ostășească, și cu cinste și virtute.

— Soldat! Nici o camoară nu este mai bogată ca Patria ta; acolo este locul tău de naștere, de muncă, de durere și de bucurie. Acolo răsare soarele pentru tine, acolo plâng râurile în doine, și saltă isvoarele în sârbe.

— Drepti! Hei soldat! Nu te moleși. Soldatul este întotdeauna, vioi și cu gândul limpede.

Și Plutonierul Popa Ion, nu era niciodată moleșit. Vântul, ploaia, zăpada, frigul, nu-l strângeau de pe câmpul de instrucție, decât la masă și la somn. Il cam surchidea el puțin pe Zamfir, dar tot Zamfir era mai aproape de el. Se înțelegeau în sufletele lor. Il chema în orele libere în cancelaria companiei, și acolo în liniștea pereților și a celor două mese, Popa își dădea drumul vocației lui de cântăreț pe coardele inimii, a Neamului Românesc, în

fața lui Dumnezeu și a lui Zamfir. Zamfir îl asculta cu toate simțurile și coarda sentimentului patriotic găsea răsunset și în inima lui.

— Hei Zamfire ! Eu nu am fost croit pentru vieața liniștită. Simțeam de mic copil acea flacăra nestinsă a omului de luptă, de sbucium și de viața aspră. Mă culcam afară pe pământul tare și gol, mâncam pâine rece și veche și beam numai apă din isvor. În nopțile cu lună, visam cu ochii deschiși, basmele cu haiducii, și Feții-frumoși iar mai apoi când am început și eu a umbla la școală, toate pozele cu luptele Voievozilor cei viteji, și toate poveștile din războaie, îmi apăreau în minte. Mai târziu când s'a înființat compania micilor dorobanți, eu eram dorobanțul cel mai ager și care știam rânduiala soldatului. Am intrat voluntar într'un regiment de infanterie și pot spune că nu erau mulți ca mine la instrucție și teorie. Căpitanul mă ținea aproape de el ; m'a trimis la școala de sub-ofițeri și iată-mă azi cu visul împlinit.

Popa Ion era fiul celui mai bun gospodar dintr'un sat din Romanați. Atât de sărac era tată-său căci nici pământ nu ara, nici boi nu înjuga, însă era muncitor cu ziua pe la oamenii cu dare de mână. Dar era om harnic și așezat și știa să lege două într'un trei.

Când și-a văzut băiatul plutonier, Popa-tatăl nu-i venea să creadă ochilor ; a dat trei le-turghii la biserică preaslăvind pe Sf. Maică a Domnului. Apoi s'a drumuit cu el prin sat și tot satul își ridică căciula la ei. În seara aceea Popa-tatăl n'a putut închide ochii.

— Auzi tu femee, Ionică al nostru plutonier ? Ha !

— D'apoi dac'o vrut cel de sus.

— A ! Da așa-i mare-i puterea lui.

— ?

— Auzi tu femee, eu gândesc, c'ar fi bine să înpețim pe Ionică cu a lui Munte, ha !

— De !

— Ci-că are 12 pogoane de vie, care, boi, ha !

Și zorile îi apucaseră pe amândoi, făcând răbojul viitoareii nurori. Dumnezeu împlini și ultima dorință a lui Popa-tatăl. Ionică s'a cununat cu Tudora și peste un an un dolofan de băiat, bucură fețele bătrânilor și casa lui Ionică.

* * *

— Hei ! Soldat să vie do'n Sergent Zamfir !

— ?

— S'trați dom'le Plutonier.

— Zamfire, plecăm în noaptea asta în post înaintat. Ia-ți zece oameni mai de nădejde, noaptea-i lungă și dușmanii aproape.

Se declarase războiul și Reg. 40 Inf. după ce semănase câmpiile Dobrogei cu semințe de viteji era în retragere. Se afla în pădurea de la Cara-Omer. Comandantul Regimentului, voia însă să cunoască mișcările dușmanului, și chemă pe Popa.

— Plutonierul Popa, treci linia santinelor îndoite, cum dă în amurg, și te instalezi cu trei schimburi de oameni la miază-zi de satul Cernaoco, ai însărcinarea să supraveghezi mișcările inamicului și să raportezi de urgență ori ce fapt mai important. S'a'nțeles ?

— Sa'nțeles s'trați !

* * *

După luptele de la Cara-Omer, și după retragerea trupelor după linia Topraisarului, Popa Ion plutonier și sergentul Zamfir Niculae nu s'au mai văzut. Nu se știa nimic de soarta lor din noaptea când au fost trimiși în post înaintat. Comandantul companiei îi dară dispăruți pe situația zilei de 1 Septemvrie. Nimeni nu știa nimic, nici un soldat nu se mai întorsese din postul înaintat trimes spre Cernaoco, sat la 4 — 5 kilometri de Cara-Omer.

* * *

După câți-va ani de la încheierea Păcii, într'un sat din Romanați, la gura unui foc de iarnă, un om cu chica neagră și zbărlită, cu ochii negri, cu mustața neagră și fața smolită, îmbrăcat într'o cojoacă lungă, vorbea unui bătrân alb la păr, alb la mustață, alb la sprinceană. Omul cel negru vorbea rar și greoi, ochii îi ținea în pământ și mâinile lui nervoase jucau căciula pe 'nvărtite.

— Ne prinsese dușmanul din toate părțile, Do'n Plutonier ne face semn să nu mișcăm și să punem baionetele. Un ropot de cai se repezi asupra noastră. Auzii o comandă și o fugă de gloanțe, și călăreții se topiră cât ai clipi din ochi. Atât i-a trebuit dușmanului, să știe unde suntem, că se aruncară asupra noastră cum se dă câinii la om străin. Erau o sută și noi zece. Dar nu ne dam. Do'n Plutonier striga :

— Nu vă lăsați copii, nimic mai frumos și

sfânt decât să mori pentru țara ta, copiii voștri se vor înălța în suflet ascultând moartea vi-tează a tatălui lor.

— Căzurăm mai toți; care morți, care ră-niți. Nu mai rămăsese în picioare decât do'n Plutonier și do'n Sargent Zamfir. Amarnic se luptau. Do'n Plutonier chiuia ca la horă.

— Zamfire! Oameni de paie, Zamfire!

— Una! La cap... Hă!

— ?

— Două! La piept... Hă!

Și baioneta se înfigea în pieptul liftelor și stratul puștei se 'nvârtea în hoarda lor. Dar ce puteau ei doi să facă?

Do'n Plutonier Popa și do'n Sargent Zamfir au semănat și ei câmpiile Dobrogei. Din zece câți erau doi au mai rămas, unul fără ochi, și eu fără un picior, ceilanți se odihnesc și ei în pământul Dobrogei... Fiele țărâna ușoară, acolo unde au căzut.

* * *

Când flacărele din vatră mureau, ochii bă-trânului se ridicau la cer, Domnul a dat, Domnul a luat, fie 'n numele Lui pământul Dobrogei, binecuvântat.

Ion Plopu

STAN ȘI VLAD

Camaradului L-t. N. Demetrescu Ghinea
din Regimentul 4 Ilfov No. 21

rașu și câți și câți viteji, Români, prin Neam și suflet care au dus Țara la biruință și Po-poporul la desrobire... Ei bine, scumpul meu amic, am să-ți povestesc cu ce emoție m'am dus eu la cantonamentul meu într'o zi pe înserat, în timpul când colindam și noi răsboinicii văile și dealurile României. Văzusem pe Stan. Am vorbit cu Stan. Da! cu Stan Dorobanțul, unul din cei zece ce pleacă din Vaslui, cântat de bardul Alexandri, în poezia lui, Peneș Curcanul, care împreună cu Vlad, au luptat unul contra zece Turci. Ți-aduci aminte de versul poetului? Stan și Vlad erau de sentinele într'o noapte neagră. Turcii vin, Stan dă, Vlad dă, turcii cad ca potârnicile; dar Stan obosește, Vlad obosește și iataganele turcilor îi fac bucăți. Mă întorceam într'o după amiază din cantonamentul nostru din satul Rădeni, din județul Iași, ca să mă duc la mine în celant sat, Panduri care era numai la vre'o doi kilometri depărtare. Mergeam visător pe marginea iazului și îmi pierdeam privirile peste apa încă înghețată; era cam pe la sfârșitul lui Februarie. Deodată rămăsei impietrit; ca din pământ îmi eși înainte un bătrân înalt, negru la față, alb la păr, și cu pieptul plin de medalii. Inima-mi începu să-mi bată și văile Griviței mi se desfășura înaintea ochilor. Dusei mâna la chipiu și salutai; bătrânul mă privi cu ochii lui de vultur, îmi răspunse la salut și se apropie de

Iubite amice,

Basmele, poveștile, poeziile și cânticele cu miez istoric, au multă înrâurire asupra unui popas. Aproape că nu e sătean, orășean, boer și boernaș, care să nu simtă fiori neînțeleși în trupul și inimă lui atunci când aude vre'o poezie din bătrâni, care să cânte vitejiile Curcanilor, sau iureșul Călărașilor, din anul de glorie 77, și vecinul lui 78. Eu personal îți spun drept că în tot timpul campaniei noastre, dela 916-919, mă îndemnau la răbdare și vitejie, gândindu-mă la vânătorii de la Grivița No. 1 și la Dorobanții de la Grivița No. 2. Ce să-ți mai spun, că și astăzi când întâmplător dau peste un moșneguț înfipt, ce poartă pe piept „Trecerea Dunărei“, sau „Virtutea Militară“ din răsboiul Iudependenței, mă simt îngădit de pietate și cucernie mă strecor pe lângă el. În acel moment o sumă de figuri mărețe mi se perindă înaintea ochilor și văd asaltul de la Grivița cu Maiorul Șontu în fruntea ostașilor lui și pe Vater Mărăcineanu Căpitanul de Dorobanți Moldoveni, murind cu Steagul țarei în mână. Dar nu numai atât, ci mergând înainte mintea mea răscolește taberile ostașilor și figurile lor mărețe mă copleșesc. Ici Peneș Curcanul, dincolo Cobuz ciobanul din Calafat, mai alături Grigore Ioan Vânătorul, apoi ceilalți Eroi cântați de barzi, Sargentul din Vaslui, Ținteș Tunaru, Stan și Vlad sentinele neadormite, Petre Călă-

mine cu mâna întinsă: îi strânsei mâna și-i-o scuturai cu putere.

— Dumnezeu să-ți dea sănătate, domnule ofițer.

— Și dumitale moșule; să trăești să vezi România Mare.

— Apoi dă; de așea îmi mai târesc și-eu ieste zăle, doar s'o'ndura Șel de sus, s'opuc ziua șea mare.

— Dea domnul moșule. Ai trăit să vezi câmpiile Griviței și drumurile Balcanilor, acum să trăești să vezi și drumurile Nistrului, și drumurile Tisei.

Mă uitai în ochii moșneagului și îi văzui mărgăritarele ce se scurgeau din colțul genelor. Rupsei tăcerea.

— Moșule, dar cum îți zice dumitale?

Moșul se 'nvioră, râse cu inima plină, își îndreptă corpul și își scoase pieptul înainte. Medaliile se cutremurară.

— Apoi dumneata n'oi hi șetit cântișele Cotelui Vasile din Mirșești? N'oi hi șetit di șei zeși din Vaslui? Di Peniș, di Ținteș, di Cobuz... di Stan și di Vlad?

— ?

— Apoi cum să-mi zică? Stan a lui Vlad.

— Și care ești dumneata? Stan sau Vlad.

— D'apoi di bună seamă că-s Stan, că șelă-lant era Vlad a lui Stan.

Mă uitai la moșneag, dar nu-i vedeam albul coliliu, ci părul îi era negru corb, pușca în mână, cușma pe'o ureche și spanga la brâu. Moșul se pierdu și el în timpuri de vitejie.

...Apoi iaca să-ți spun poviestea.

După șe răsghisem în ghizuina turcului la Grivița, și-om pus di mămăligă, numa iată ordenul să batim înspre Racova. Și ia-o din nou la drum, pi vreme di lapoviță și glod, și înșearcă iarăși puterea turcului. Om răsghit și la Racova și om pus și acolo di hiertură. Numa ghine ne-om hodinit să pliecam a doua zi la Plievna. Și acolo puzderi di oaste moscălească și rumânească. Turcul s'o închis în ghizuine, și nu era chip să-l scoatim di-acolo. Și-o vint orden să-l încungiurăm, să crache di foame. Și-om luat și noi cu Reghimentul o bucată di pază. Amu într'o noapte s'o brodit Cumpania noastră să hie în Avant-Post, și eu și cu Vlad sentinele în doi, hăt departe în poarta turcului. Și era o negură di nu videai

la doi pași și-o umezeală di ți si muia oasele. Eu-i zic lui Vlad:

— Ști și brie Vlad, ține flinta aiasta să-mi storc oghialele, că-s ud tăt.

Dar Vlad râde.

— Șe brie visezi la oghialul di-acasă?

— Apoi Vlade, așa si zișe la aceste învelitori di chișoare în nume de amoniție.

— Da dă flinta'ncoa, că'n viezi că eu șugesc?

— Bog-da-prosti Vlade!

— Apoi dă, și morții trebuesc pominiți. Il văzuși pi Cobuz? Iiii, șei mai zișea din caval, dar și blăstămatul di turc îl păli în tivgă.

— ?

— Brie Vlade, brie, nu mai simnt chișoarele di fel.

— Arăcan di mini, d'apoi eu's mai briez? Imi vini să-i zic hojma o chindie s'o duduie pământul sub chișoarele miele.

— Brie Vlade, eu o s'om pun niște colțuni di șei buni, șe mi o dat Sultana lui Andrei Șubotariu.

— Iiii, d'apoi cu Sultana ti ții tu brie Stane, frumoasă fimieie brie, plinuță și durducăță brie Stane, și cu vino'ncoașe brie. Și ți dragă Stane?

— Ca lumina ochilor Vlade. Când am plicat, mi-om șters și eu doi boghi di lacrimi, dar și iea era ofilită sireaca.

Mi-o dat tri turte dulși și niște colțuni di șei groși și buni. Ia amuș îmi prindi tari ghine.

— Apoi Stane, dă și tu mai di grab, că și la mini o răsghit stropșeala. Aglaița me, mi-o dat și ea mie niște colțuni di șei călduroși.

— Gata-s Vlade.

— Ține flintele Stane!

— ?

— D'apoi șe ghine că suntem doi Vlade.

— Apoi cum stă scris la Riglement Stane, patru ochi văd mai ghine ca doi...

— D'apoi și patru mâni dă mai ghine, ca două.

Dar n'opucat Vlad să-și scoată colțuni din chișoare că o matahală tușurie se ivi în negura nopții.

— Vlade, luchii, Vlade!

— Adă flinta.

Și flintele noastre sloboziră plunghii deodată, Un răcnet și alte matahale se văzu viind.

— Nu ti da Vlade!

— Ațin-ti Stane!

Și plunghii noștri semănau moartea în dru-

mul lor. Dar și plunghii turșilor ne șuerau pi la urechi. Dar și noi nu ni lăsăm. Ea un timp nu mai era chip să ti mai hurduși și zic:

— Brie Vlade, ne răsgheste liftele, brie.

— Lasă-i brie Stane, dai tu, dau eu, dă ei.

Și dam și noi și dau și ei. M'o pălise în cușmă.

— Brie Vlade, m-o pălit în cușmă și o să capăt gutunar brie, c-o intrat aier reșe prin bontă.

— D'apoi eu-s mai briez, om rămas fără de-o ochincă și-s cu chișorul drept belit.

Și îi trase un strănut di sperie pi turși.

— Noroc Vlade!

— Di șel mare Stane!

Dar turșii îi da mereu cu plunghii. Eu îi zic lui Vlad.

— Vlade, dă'n ziuă Vlade, și când o videa turșii, numa doi curcani, tari mii frică c-o să tabire pi noi, să ni mânșe pi curechiu călit.

— Și ghine grăești Stane, hai și ni-om trage di vale.

Și ni-om tras di vale.

*

Când s'o luminat bini di ziuă, Comandirul Despărțirei, o vint și ni-o strâns mânurile noastre.

— Brava Stan și Vlad, numa voi doi ați speriet pi turși di o murit douăzeși di năduh. Vă dau știrie că voi scrie la Reghiment să vi diea medalii și grade.

...Și inima mea creștea că eu Stan și el Vlad, nu om dat înapoi din post. Mă uitai la Vlad, dar Vlad și scărchina după șeafă și suduia di cutremura norii.

— Da și brie Vlade?

— D'apoi brie Stane, trebui să merg înapoi că mi-om uitat ochinca la Turși.

— Iiii, bată-ti să ti bată Vlade, dar sugubăț mai ești.

Și acum iubitul meu, închipuește-ți și tu emoția mea, care m'a cuprins ducându-mă spre cantonamentul meu, ascultând povestea vitejească, și gluma sănătoasă a lui Stan, care împreună cu Vlad, au doborât într'o noapte în anul de grație 77 și vecinul lui 78, două zeci de turci.

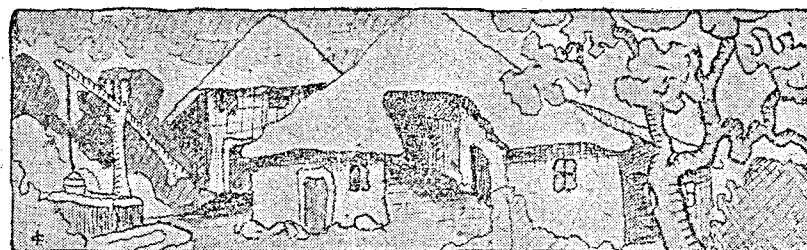
Al tău

Locot. Paul Epureanu

Tufetele eroilor noștri căzuți
ni au făcut drum spre faimă;
izbandoa pământescă n'are
înțeles decât numai dacă
cinstea țării stă înalță ca o
culme.

1913

~~C. Harig.~~

L i n d b e r g

O pasăre purtată de motoare,
 Un organism mecanic ce s'avântă
 Spre cerul larg, printre furtuni și cântă
 Un cântec nou de viață și vigoare . . .

Sub ea, imens, Oceanul se frământă ;
 Se 'nvolbură a apelor vârtoare, -
 Dar ea își poartă sborul, plutitoare,
 Spre țărmul unde-ajunge neînfrântă !

O jucărie ce și-a luat avântul
 Și'n ea un om cu năzuinți supreme
 Ce 'nfruntă ploaia, soarele și vântul . . .

Un om ce de nimica nu se teme,
 Ce stăpânește apa și pământul
 Și e stăpân pe aier și pe vreme !

Mircea Dem. Rădulescu

SOC. «CULTUL EROILOR»
COMITETUL CENTRAL
PALATUL PATRIARHIEI - BUCUREȘTI

SEMNUȚ ADUCERII AMINTE

Mărime naturală, executat în ceramică bronzată și bronz. Se așează de familii pe prispelile sau fațadele caselor în care au trăit eroii căzuți în războiul pentru întregirea neamului. Costul plăcilor în ceramică 130 lei bucata pentru o comandă de 5 plăci. La comenzile mai mici se adaugă 20 lei pentru ambalaj și expediție. Explicațiuni și instrucțiuni complete în Revista „România Eroică” No. 8.

Semicentenarul Realipirii Dobrogei

La 28 Oct. 1928, s'a sărbătorit la Constanța 50 ani dela realipirea Dobrogei.

Toată regiunea cunoscută azi sub numele de Dobrogea are un trecut istoric strâns legat de al neamului românesc.

În timpuri îndepărtate Dobrogea a fost teritoriu tracic și zonă de influență greacă. Câți-va

În secolul al VII-lea, reușesc să străbată în Balcani și Bulgarii.

La anul 769 provincia Dobrogei a fost cedată Bulgarilor de către Imperiul roman din Răsărit.

La această epocă atât în Dobrogea cât și în Dacia se găsea o populație de origine română.

Luptele Romanilor cu Dacii. Scene după Columna lui Traian

ani înaintea erei creștine provincia cucerită de Romani devine zonă de influență romană cunoscută sub numele de „Scythia minoră“. Dominația romană asupra acestei regiuni a ținut 700 de ani.

Sub influența dominațiunii romane elementul local tracic s'a contopit cu coloniștii latini și a dat naștere unei populații cu totul nouă, al cărei caracter și obiceiuri erau romane. Cu începere din secolul al III-lea până în secolul al X-lea, Dobrogea a suferit ca și țările române influența vântului pustiitor al năvălirilor barbare.

Pentru oprirea înaintării barbarilor către Peninsula Balcanică, romanii au ridicat între Dunăre și Mare, dela Cernavodă la Constanța cunoscutul val de apărare ale cărui urme se văd și azi.

Dominațiunea bulgară a durat 292 ani, fără a influența caracterul etnic al populației fără

Monumentul dela Adam Clisi

a coloniza regiunea cu elemente proprii.

Nu tot acelaș lucru poate fi afirmat despre influența pe care a avut-o dominațiunea Ro-

mană în Dobrogea până la data când a cedat-o Bulgarilor.

Urmele acestei dominațiuni sunt foarte bine cunoscute.

Cauzele care au făcut ca dominațiunea ro-

Dobrogea în timpul Romanilor, de V. Pârvan

mană să dea rezultate atât de mari, iar dominațiunea căreia i-a urmat, să dea rezultate mici, este marea deosebire între elementul

Mărturii scrise rămase dela Bizantini arată că atât la 971, cât și mai târziu secolul al XII-lea toată regiunea strânsă între Dunăre și

Regele Carol I

Mare era locuită de „Vlahii“ urmași ai vechilor colonii din Italia.

După anul 971 începe în Balcani o perioadă agitată de emancipare a tuturor populațiunilor din Balcani de sub dominațiunea Bizantină.

Cea mai importantă consecință a acestor frământări a fost aparițiunea Imperiului Vlaho-Bulgar (a. 1186).

Asaltul Griviței

conducător și cel condus în cece privește starea intelectuală și morală.

La anul 971, Bulgaria orientală a fost cucerită de Bizantini.

«Scythia minoră» a trecut în sfera de acțiune a Imperiului Bizantin și dominațiunea bulgărească a luat sfârșit.

Dela 1186—1250 Dobrogea a fost sub dominațiunea dinastiei de origină Vlahă a Asamzilor.

Dela această dată și până la 1320 nu se poate preciza situația politică pe care a avut-o Dobrogea.

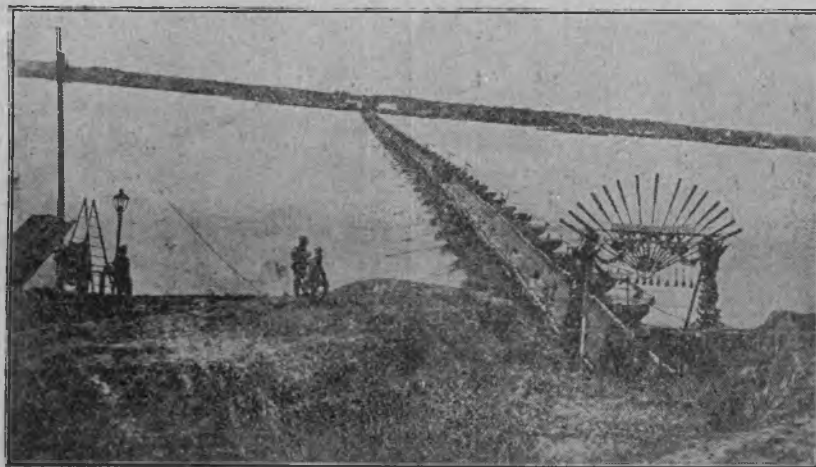
La 1360 Impăratul Bizantin Ioan Paleologul

pentru o bună administrare și apărare a pus Dobrogea sub autoritatea despotului Dobrotici, ruda sa și de atunci ținutul este cunoscut sub numele de «Țara lui Dobrotici», «Terra Dobrodictii».

La anul 1365. Ținutul Dobrogei trece în stăpânirea lui Mircea cel Bătrân domnul Munteniei care se intitulează «Despot al Țării lui Dobrotici», iar în hrisoave «Domn de amân-

crificiul sângelui nostru pentru totdeauna independența și stăpânirea a două treimi din din Dobrogea pe care o pierdusem la 1420, iar pe de altă parte am ridicat de pe umerii Bulgarilor jugul pe care l purtau de aproape 500 ani.

După războiul din 1877—1878 prin tratatul dela Sf. Ștefano, s'a impus Turcilor să cedeze României toată Dobrogea până la linia Ruscic-Varna ambele inclusiv.

Podul dela Corabia. Campania din 1913

două părțile peste toată Dunărea până la Marea cea Mare și cetății Dristorului», (Silistra de azi).

Cu apariția Turcilor la anul 1393, Bulgaria este complet desființată și odată cu înaintarea lor către gurile Dunărei, cuceresc dela Mircea cel Mare toate ținuturile pe care acesta le stăpânea pe dreapta Dunărei.

Tendința Turcilor era de a înainta la Nord de Dunăre către Europa de mijloc.

Din cauza acestei tendințe s'a dat între Români și Turci o serie de lupte.

La anul 1420 Dobrogea a fost cucerită de Turci dela Români și le-a aparținut până la anul 1876.

Perioada aceasta a fost cea mai dureroasă din trecutul neamului românesc.

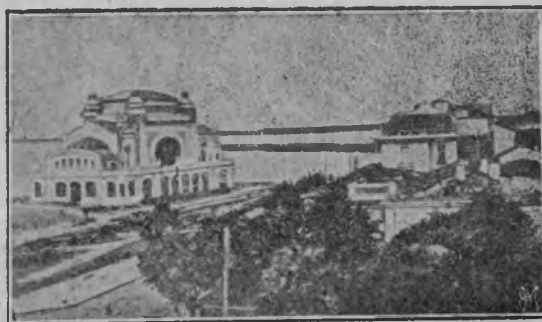
In tot acest interval de timp poporul românesc a dus singur și foarte rar ajutat o serie de războaie contra Turcilor, iar la 1878 calvarul Dobrogei s'a terminat.

Trupele noastre sub conducerea marelui Domnitor Carol I au prăbușit la Grivița și Plevna o glorie care se datora slăbiciunii creștinilor iar nici decum tăriei semilunei.

Cu această ocazie ne-am asigurat prin sa-

Hotărârea ar fi rămas în întregime definitivă și întărită și de congresul dela Berlin dacă nu intervenea trădarea rusească. (Neconsimțirea de bună voe de a ceda rușilor acele 3 județe din sudul Basarabiei).

Din cauza acestui act odios al Rușilor Dobro-

Vederea Cazinoului și portul

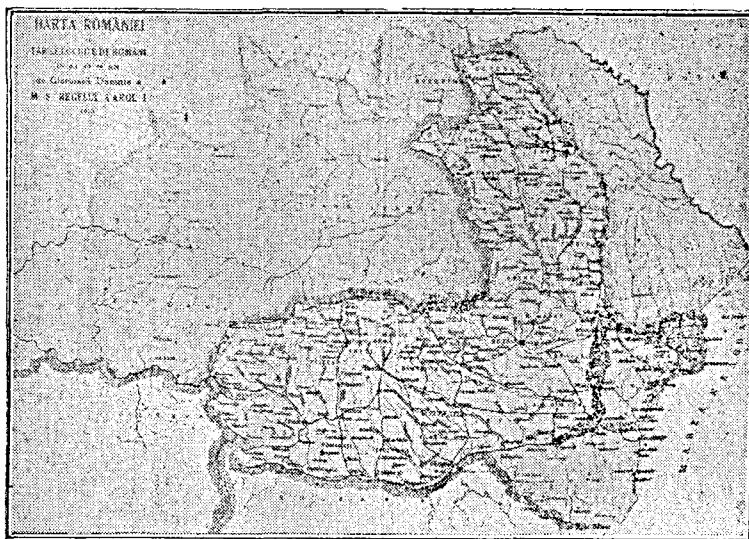
gea a fost tăiată în două prin o linie nenaturală. La 1912 Turcia doborâtă de însuși slăbiciunea ei s'a prăbușit definitiv. Pe ruinele ei a încercat să se ridice prin trădare și arme ca stăpânitor și dictator în Balcani statul Bulgar. Sârbii și Grecii, găsindu-se într'o situație militară critică au cerut ajutorul nostru.

România a intervenit la timp și după o fulgerătoare acțiune a silit armata bulgară să

ceară iertare și pace. La 1913, se încheie pacea dela București luând dela Bulgari Cadri-laterul reparând singură și numai în parte greșala congresului dela Berlin. Linia Rusciuc-

și Tătari cu 25 % și în al 3-lea rând Bulgarii cu 25 %.

Astăzi Dobrogea se bucură de toate bine-facerile civilizației. Toate naționalitățile sunt

Harta României după Campania din 1913 cu jud. Callacra și Durostor

Varna este granița strategică și politică ce va asigura din toate punctele de vedere interesele noastre.

Din punct de vedere etnografic Dobrogea prezintă un aspect foarte interesant. Din tabloul statistic întocmit până la 1916 marea majoritate este a românilor 33.5% vin apoi Turci

în mod egal ocrotite și lăsate în libertate ca să se deșvolte atât în domeniul cultural cât și în cel economic. Statul român a făcut sacrificii pentru desvoltarea vieții culturale și economice.

Lt.-Col. Grig. Ionescu

Dintii de-i vreți curăți

„CHLORODONT“ întrebuințați

CHLORODONT

PASTA DE DINȚI — APA DE GURA — PERII DE DINȚI

Uzinele de modelat și emailat S. A. R.
MEDIAȘ (Transilvania)

Singura Fabrică din țară de

Vase de tablă emailată

Olărie smălțuită — albă — albastră — marou

Olărie extra-grea „Ideal“

— marou și roșu-coral —

Pentru industriași și comercianți

Reclama cea mai eficace

Placate de Tablă Emailată

estetice, solide, eficiente, 20 ani garanție

Firme emailate de orice fel

No. de case, tâblițe de străzi, firme pentru

uși, magazine, biurouri, hoteluri, teatre,

— liberi profesioniști, particulari etc. —

M O A R A C U A B U R I

ED. PROHASKA Fii

Sannicolaul - Mare

Jud. Timiș-Torontal

TESĂTORIA MECANICĂ DE MATASE

SOCIETATE ANONIMA

SIGHISOARA

EUGEN LAYDA

**Cofetărie de primul rang
CLUJ. — PIATA UNIREI, 29**

Fiii lui „Daniel Fullajfar“

**::: FABRICA DE PIELE :::
O Sannicolaul-Mare (BANAT) O
--- FONDAT 1873 ---**

Blancuri pentru curelări

::: Negre și culori :::

Mărgini și gături

Vaché-cronpoane

Vaché - Jumătăți

Vaché - Gături

Vaché - Poale

Restaurantul Transilvania

Vasile Dejan

B R A Ș O V

Promenada Regele Ferdinand

Local de primul rang

Restaurant românesc

**Nimeni nu se poate
atinge de faptul
că**

Veritabil Franck cu Rasnița
**este cel mai bun și cel mai
fin Adaus la cafea boabe.**

Higienica sa garan-
tează un gust fin, iar
marca sa spornicie-
-o întrebuițare
avantajoasă.

Însă.....trebuie să fie
Veritabil Franck

Această garanție exis-
tă însă numai atunci,
dacă pachetele poar-
tă marca de fabrică
„Rasnița de cafea“

HEINRICH FRANCK SÖHNE S.A.R. BUCUREȘTI-BRAȘOV

„H E D I T“

FABRICA DE MĂRFURI DE MĂTASE ȘI LÂNĂ

PETER FLEICHER

S I B I U

SOCIETATEA ANONIMĂ FORESTIERĂ

FELTRINELLI

TĂLMACI - JUD. SIBIU

Fabricele de postav

Țăsături de modă

B R A Ș O V

Wilhelm Scherg & Comp. S.A.

Fabrică de Produse Refractare

H. Kunz

A = CS' 29

B = CS 30

C = CS' 31

H. KUNZ

CCC

Comarnic

CO = CS' 32

CC = CS 33

COO = CS 34

Conuseger 35

∴ Mai efîn și calitatea la fel ca material străin ∴

„L I C A“

Industrie de alimente Carol Albrecht

FABRICA DE BRÂNZETURI CU LAPTARII PROPRII — FABRICA DE
CAFEA CONSERVATA — FABRICA DE LALANGHITE — SECȚIE DE

* * ARTICOLE NUTRITIVE — MORI SISTEMATICE * *

Centrala: SIBIU, Str. Rosenfeld, 23 (România) — Sucursale: București, Galați, Ploești

Fabrică de Țesătorie și Industrie Casnică

HENRY KLINGER

SFÂNTUL GHEORGHE (Județul Trei Scaune)

Montați

DUNLOP

ȘI VEȚI FI SATISFĂCUȚI

Reprezentanță generală

Londexpoco

Calea Victoriei, 59. București

FABRICA DE CAELE
ȚINTE, ȘURUPURI, CUIE, etc.

O. MUSTAD & FII

G A L A Ț I: Specialități

CAELE marca „COROANA„

U. P. Battoya-Sinaia

Moară pentru măcinat piatră în
diferite mărimi și culori pentru
:: Mozaic și Piatră artificială ::
Casă fondantă 1891 — Telefon

Premiate la 30 de expoziții

„VITROMETAN“
FABRICA de STICLĂRIE S. A. MEDIAȘ

Produce toate felurile de:
BUTELII DE CULOARE VERZUIE

Ca sticle pentru:
Vin, Bere, Borviz, Lichior, Damigene,
Boloane de Sticlă etc.

Producția zilnică 25.000 sticle.

„SCHMOLLPASTA“ S.A.

FABRICA DE CREMA DE GHETE

B R A Ș O V

9 medaili de aur

I. MUSCHONG & Comp.

Fabrici de țiglă și cărămidă
— L u g o j —

Tel. 43. — Adresa telegrafică „Muschong Lugoj“

Fabrică tot felul de țiglă și cărămidă
Fabricatele sunt garantate că nu conțin
:: piatră de var și salitru ::
La cerere se trimit oferte și monstre
gratis

Producția anuală: 30 milioane bucăți

Băile Minerale
— Buziaș —

Telefoane: Direcțiunea Băilor 25
Fabrica de Acid Carbonic, 18
Adresa telegrafică: „Muschong Buziaș“

Băile Minerale:
Sezonul dela 15 Mai până la 15 Sept.
Lichidarea de Acid carbonic natural
:: și Uzine de apă minerală ::

HANN & Comp.

SOC. AN. DE COMERȚ PENTRU
MAȘINI ȘI ARTICOLE TECHNICE

C L U J

Str. Regina Maria, No. 11

Mare depozit pentru
Articole Technice
Uleiuri, Mașini Agricole, etc.

Industria Plumbului

Inginer Ferers

Șoseaua Doamnei, 55. București

Schramm, Hüttl & Schmidt

S. P. A.

Fabrica de Mașini și Unelte Agricole
TOPLET — BANAT

